

ประกาศนายทะเบียนพรรคการเมือง

เรื่อง รับผิดชอบการจัดตั้งพรรครัฐไทย

ด้วยนายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ชื่อ พรรครัฐไทย ตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ ไว้ใน ทะเบียนพรรคการเมือง เลขที่ ๑๑ /๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ โดยมีรายละเอียด เกี่ยวกับนโยบายพรรคการเมือง ข้อบังคับพรรคการเมือง และรายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ของพรรครัฐไทย ดังนี้

นโยบายพรรครัฐไทย

จากสถานการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมไทยที่มีปัญหาอย่างรุนแรงในปัจจุบัน พรรครัฐไทยได้จัดตั้งขึ้น โดยบุคคลที่มีอุดมการณ์และความคิดเห็นที่ตรงกันว่า สมควรมีการจัดตั้ง พรรคการเมืองขึ้นมาแก้ปัญหาของประเทศโดยพรรคการเมืองดังกล่าว จะต้องเป็นพรรคการเมืองของ มวลชนที่เน้นให้ประชาชนทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในการแก้ปัญหาและพัฒนาประเทศ ตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พรรครัฐไทยจึงขอเสนอนโยบายในด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑. นโยบายเร่งด่วน

๑.๑ ดำเนินการปฏิรูปการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยการตรากฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา การป้องกันและปราบปราม การทุจริต วิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง การตรวจเงินแผ่นดิน การออกเสียงประชามติ เพื่อให้กฎหมายอันเป็นกลไกทางการเมืองเหล่านี้ ทำให้ระบบการเมืองมีประสิทธิภาพ บริสุทธิ์ โปร่งใส และอำนวยความสะดวกต่อประชาชนอย่างแท้จริง โดยให้มีการตรวจสอบ และถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน

๑.๒ พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตร อันเป็นจุดแข็งของระบบเศรษฐกิจ ไทยให้เข้มแข็ง สามารถเป็นศูนย์กลางการผลิตอาหาร และผลิตผลการเกษตรที่มีคุณภาพของโลก และ จัดสร้างตลาดกลางการเกษตรครอบคลุมพื้นที่ของประเทศ

๑.๓ เร่งแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ โดยการให้ข้อมูลทางการเงิน การตลาด ระเบียบ กฎเกณฑ์ ในทางการเงิน การคลัง การค้าและเศรษฐกิจ อันแท้จริงต่อผู้ประกอบการธุรกิจ ในการวางแผน การดำเนินงานทางธุรกิจที่รอบคอบ โปร่งใส มีการแข่งขันที่ยุติธรรม รวดเร็ว ลดขั้นตอนที่ยุ่งยาก และการแสวงหาผลประโยชน์ การแสวงหาผลกำไรโดยมิชอบ และให้ผู้ประกอบการค้าที่สุจริตได้รับการคุ้มครอง ทั้งในด้านผลประโยชน์และสิทธิอันพึงมีพึงได้ตามกฎหมาย

๑.๔ ส่งเสริมการลงทุนเพื่อการส่งออกที่เหมาะสม โดยการแสวงหาตลาดต่างประเทศ ตลาดเพื่อนบ้าน วิเคราะห์แนวโน้มสินค้าที่ตลาดโลกต้องการ ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ส่งเสริม การมีวินัยในการส่งออก ปรับปรุงคุณภาพของสินค้า ควบคุมดูแลเพื่อจัดการปลอมแปลงปลอมปนสินค้า การลงทุน การประกอบการหรือการผลิตในลักษณะที่ขัดกับสิทธิมนุษยชน ทำลายสภาพแวดล้อม อันเป็นสาเหตุให้สินค้านั้นไม่เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ

๑.๕ เร่งส่งเสริมวินัยทางการเงินการคลัง ควบคุมการดำเนินการของสถาบันทางการเงิน ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ตราสาร สัญญา อย่างเคร่งครัด รวมทั้งการส่งเสริม ให้ประชาชนยื่น ประหยัด ซื่อสัตย์ ตรงเวลา อันเป็นสิ่งจำเป็นในช่วงของเศรษฐกิจขาลง ให้ประชาชน รู้จักการพึ่งตนเอง เลิกการฟุ้งเฟ้อ การหารายได้ที่สุจริต ทั้งนี้ โดยการปฏิบัติเป็นแบบอย่างตั้งแต่ ผู้บริหารระดับสูง ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับลงมา ทำตนเป็นแบบอย่างแก่ประชาชน การรณรงค์ทางสื่อสารมวลชนอย่างต่อเนื่อง

๑.๖ กระจายอำนาจการตัดสินใจของประชาชนไปยังหน่วยราชการบริหารส่วนท้องถิ่น พื้นฐาน อันได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา เทศบาล สุขาภิบาล องค์การบริหารส่วนตำบล ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น การอนุมัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี การจัดเก็บรายได้ รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รักษาความสะอาด และ สภาพแวดล้อม การบริการด้านสาธารณสุข ปลอดภัย คุ้มครอง ดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณประโยชน์ และทรัพยากรธรรมชาติ การออกข้อบังคับของตนเองรวมทั้งการแสดงประชามติหรือทำประชาพิจารณ์ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องรับฟังความคิดเห็นของประชาชน

๒. นโยบายด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เพื่อให้ได้มาซึ่งรัฐบาลของประชาชน โดยประชาชนและเพื่อประชาชน

๒.๒ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองตั้งแต่ระดับท้องถิ่นถึงระดับชาติ โดยเน้นการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ประกอบด้วยการกำหนดนโยบายสำคัญ ๆ และการบริหารประเทศ รวมทั้งการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อันเป็นการประกันสิทธิเสรีภาพ และสิทธิประโยชน์ของประชาชน

๒.๓ สนับสนุนการจัดตั้งและดำเนินการพรรคการเมืองที่เป็นพรรคมวลชนที่ดำเนินการได้สอดคล้องกับระบอบประชาธิปไตยและวิถีชีวิตตามบริบทของสังคมไทย

๒.๔ จัดทำกฎหมายพรรคการเมือง ให้พรรคการเมืองเป็นองค์กรที่เข้มแข็ง โปร่งใส และเป็นพรรคการเมืองของประชาชน สามารถเป็นองค์กรสำคัญทางการเมือง การปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยมีมาตรการคัดเลือก ตรวจสอบและถอดถอนผู้แทนสมาชิกกรรมการบริหารพรรคทุกระดับ ผู้ดำรงตำแหน่ง ข้าราชการการเมืองและตำแหน่งในรัฐบาลในนามของพรรค

๒.๕ กระจายอำนาจการปกครองสู่การปกครองตนเองของประชาชน โดยส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการการบริหาร การปกครองตนเองทุกระดับ

๒.๖ ปรับปรุงประสิทธิภาพระบบการบริหารและการปกครองตนเอง ให้มีประสิทธิภาพ

๒.๗ สนับสนุนให้ท้องถิ่นมีการจัดตั้งองค์กรของประชาชน โดยให้มีการจดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้าร่วมในการบริหาร

๒.๘ เร่งรัดพัฒนาผู้นำทางการบริหารการปกครอง โดยให้มีการประชุมสัมมนาหรือฝึกอบรมทางการบริหาร การปกครอง ให้มีวิสัยทัศน์ มีจิตสำนึกและมีคุณธรรมการบริหารการปกครอง

๒.๙ ปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงานราชการ โดยการรื้อปรับระบบของหน่วยงาน ให้มีเอกภาพในการบริหารจัดการ รวมทั้งลดขนาดหน่วยงานให้เล็กลง ลดบุคลากรและเพิ่มการใช้เทคโนโลยีและวิทยาการที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานมากขึ้น

๒.๑๐ สนับสนุนบทบาทของผู้ใหญ่บ้าน กำนัน ในการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ราษฎร

๒.๑๑ ให้ความรู้ด้านการเมืองการปกครอง กฎหมายแก่ประชาชนและเยาวชน โดยผ่านสื่อสารมวลชนทั้งของรัฐ และเอกชน การรวมกลุ่มของประชาชนและสถาบันการศึกษาทุกระดับ

๒.๑๒ ส่งเสริมสนับสนุน อำนวยความสะดวกให้คณะกรรมการการเลือกตั้งให้ดำเนินการเลือกตั้งทุกระดับเป็นไปอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม ถูกต้องตามกฎหมาย

๒.๑๓ ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครอง ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒.๑๔ ประกันและคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๒.๑๕ ให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการรับรู้ข่าวสารของทางราชการและแสดงความคิดเห็นในกิจการของทางราชการนั้น รวมทั้งมีสิทธิและเสรีภาพในการแสดงออกผ่านสื่อสารมวลชนต่าง ๆ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๓. นโยบายด้านความมั่นคง

๓.๑ เทิดทูนสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๓.๒ ปกป้องคุ้มครองการณ์ในความเป็นไทย ความรักชาติ รักผืนแผ่นดินไทย รักศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทยและการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๓ ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทุกด้าน ทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนในการพัฒนาจิตใจในความจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

๓.๔ มุ่งมั่นในการรักษาอธิปไตยของชาติ เสริมสร้างให้กำลังทหารรักษาดินแดนไว้ให้ได้ทุกตารางนิ้ว และสนับสนุนกิจการของกองทัพในระดับส่วนกลาง ภูมิภาคและท้องถิ่นในการรักษาอธิปไตย

๓.๕ พัฒนาบุคลากรของกองทัพในหน่วยปฏิบัติ หน่วยเสนาธิการและบริหารระดับสูง

๓.๖ สนับสนุนการพัฒนาอาวุธยุทโธปกรณ์ของกองทัพให้ทันสมัยและเพียงพอต่อการใช้ในกิจการด้านการทหาร

๓.๗ ส่งเสริมให้บุคลากรของกองทัพได้แสวงหาความรู้และวิทยาการต่าง ๆ ตามกระแสโลกาภิวัตน์เพื่อพัฒนาตนเอง พัฒนากองทัพและพัฒนาประเทศ

๓.๘ ส่งเสริมให้หน่วยทหารที่มีศักยภาพเพียงพอ สามารถป้องกันประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำการผลิตด้านการเกษตรหรืออุตสาหกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจ

ที่มีอยู่ในปัจจุบัน เพิ่มรายได้แก่ครอบครัวทหาร ส่งเสริมการฝึกอาชีพให้กำลังพลมีรายได้เสริม และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพต่อไป

๓.๘ เน้นการจัดกำลังอาสาสมัคร เพื่อดูแลความสงบเรียบร้อยในชุมชนและการสนธิกำลัง ในระดับจังหวัด อำเภอและระดับชาติ

๓.๑๐ ดำเนินการจัดตั้งกลุ่มเยาวชนและกลุ่มพลังประชาชน เพื่อรับผิดชอบต่อสังคม ด้านความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในท้องถิ่น

๔. นโยบายด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรม กมนาคมและแรงงาน

๔.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๔.๑.๑ รักษาคุณภาพของการพัฒนาการเกษตร เกษตรอุตสาหกรรม ธุรกิจ บริการให้สัมพันธ์และสมดุลกัน

๔.๑.๒ ให้ความสนใจและให้ความสำคัญเป็นพิเศษในการพัฒนาการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมชุมชน เนื่องจากทรัพยากรธรรมชาติจะลดลงและขาดแคลน เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เพราะคนมากขึ้น วิทยาการก้าวหน้าและเทคโนโลยีก้าวหน้าและสูงขึ้นเรื่อยๆ

๔.๑.๓ การพัฒนาการเกษตร จะรักษาคุณภาพการวางแผน การผลิต การใช้ ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อผลิตอาหารมนุษย์ให้เพียงพอ

๔.๑.๔ การเกษตร เน้นการเกษตรอุตสาหกรรม วิชาการทางเกษตร เทคโนโลยี การเกษตรมีผลผลิตการเกษตรที่มีคุณภาพ คนไทยมีอาหารการกินดี และเพียงพอ ปลอดภัย และเน้นการเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม

๔.๑.๕ เร่งรัดการปฏิรูปที่ดิน และการออกเอกสารสิทธิให้แก่เกษตรกรผู้ยากไร้

๔.๑.๖ พัฒนาแหล่งน้ำในการเกษตรทั่วทุกพื้นที่ ขุดลอก ห้วย หนอง บึง คูคลอง จัดส่งระบบส่งน้ำแบบท่อที่มั่นคง เพื่อป้องกันการระเหยและการรั่วไหลของน้ำ ควบคุม การใช้น้ำ การคิดค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำและประหยัดพื้นที่ในการก่อสร้างคลองหรือท่อส่งน้ำ

๔.๑.๗ ยกย่องรายได้ของเกษตรกร โดยการแสวงหาตลาดนอกประเทศ ยกย่อง คุณภาพผลผลิต ลดต้นทุนการผลิต และให้รู้จักการรักษาสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

๔.๑.๘ ส่งเสริมการอุตสาหกรรมทางการเกษตรอย่างจริงจัง โดยการสนับสนุนด้านเงินทุน มาตรการทางภาษี สิทธิพิเศษในการลงทุน การสนับสนุนทางด้านเทคโนโลยีและทางด้านวิชาการ

๔.๑.๙ พัฒนาการสาธารณสุขปโภค และการสื่อสารคมนาคมในด้านต่าง ๆ ให้ทันสมัย เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเกษตรกรรม การพัฒนาการอุตสาหกรรม การพาณิชย์ ในขอบเขตทั่วประเทศ

๔.๑.๑๐ ปัจจัยพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจ จะดำเนินการให้เพียงพอ มีประสิทธิภาพ และทันทั่วถึง

๔.๑.๑๑ เน้นการระดมทุนภายในประเทศ การระดมทุนในท้องถิ่น เน้นการคลังท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการระดมเงินออมของประชาชน และการพัฒนาประเทศโดยใช้เงินทุนภายในประเทศ เงินออมและภาษีเงินได้จากชุมชน จะนำไปใช้ดำเนินการในชุมชน ในการพัฒนาท้องถิ่น โดยไม่รวมเงินมาไว้ที่ส่วนกลางเช่นในอดีต

๔.๑.๑๒ สถาบันการเงินระดับชาติ ระดับภูมิภาคและระดับจังหวัด จะให้เป็นสถาบันการเงินเพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจทุกด้านทุกระดับ

๔.๑.๑๓ เปิดโอกาสและสนับสนุนภาคเอกชนระหว่างประเทศและการลงทุนร่วมกับภาครัฐ ในการพัฒนากิจกรรมด้านเศรษฐกิจ การศึกษาและการสาธารณสุข

๔.๑.๑๔ จะดำเนินการให้ธนาคารชาติ เป็นสถาบันที่เป็นหลักประกันและให้คำแนะนำแก่ภาคเอกชนและภาครัฐในการกู้เงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศ

๔.๑.๑๕ ระบบการตลาด จะให้เอกชนดำเนินการ รัฐเข้าควบคุมในส่วนที่จะก่อให้เกิดความเสียหายต่อส่วนรวมและมาตรฐาน เช่น การควบคุมคุณภาพ และการแข่งขันที่ไม่เป็นธรรม

๔.๑.๑๖ การตลาด ในระยะเริ่มต้นอุตสาหกรรมอาหาร เป็นอุตสาหกรรมที่จะผลิตเพื่อใช้ภายในประเทศเป็นหลักและขยายเขตการตลาดออกไปในภูมิภาคเอเชียและภูมิภาคอื่น ๆ ต่อไป

๔.๑.๑๗ ส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ความเข้าใจในด้านเศรษฐกิจ อย่างมีเหตุผล ผ่านสื่อสารมวลชนและสถาบันการศึกษา ตามความเหมาะสม

๔.๑.๑๘ ส่งเสริมให้ประชาชนมีระเบียบ วินัย ขยัน ประหยัด ซื่อสัตย์ อุดม โดยธรรงค์ผ่านสื่อสารมวลชน ผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานของรัฐ ทำเป็นแบบอย่าง

๔.๑.๑๙ มีมาตรการการคุ้มครองผู้บริโภคที่เหมาะสม โปร่งใส

๔.๒ ด้านอุตสาหกรรม

๔.๒.๑ สนับสนุนและส่งเสริมอุตสาหกรรมการเกษตร เพื่อเป็นปัจจัยรับผลผลิต การเกษตรและอุตสาหกรรมการเกษตร มีวัตถุประสงค์ป้อนโรงงานในประเทศไทยและการผลิตอุตสาหกรรม การเกษตร

๔.๒.๒ การผลิต เน้นการบริโภค ทดแทนการนำเข้าและส่งออก โดยใช้วัตถุดิบ ภายในประเทศให้มากที่สุด

๔.๒.๓ ผลผลิตทางอุตสาหกรรมการเกษตร เน้นการผลิตให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน เพื่อส่งออกไปยังต่างประเทศ

๔.๒.๔ อุตสาหกรรมอื่น ๆ และอุตสาหกรรมหนัก จะดำเนินการใช้วัตถุดิบ จากนอกประเทศเพื่อทดแทนการนำเข้าและการผลิตเพื่อการส่งออก

๔.๒.๕ เงินลงทุนด้านอุตสาหกรรมการเกษตร และอุตสาหกรรม จะเน้น ให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการลงทุน การจัดการและระบบการตลาด โดยรัฐจะเป็นผู้นำในด้าน การประสานสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจกับต่างประเทศ เพื่อช่วยแสวงหาและเป็นผู้ดำเนินการประสาน

๔.๒.๖ ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ในการระดมทุนของคนไทยมากขึ้น สนับสนุนด้วยมาตรการทางภาษี การส่งเสริมการลงทุนด้านวิชาการและเทคโนโลยี

๔.๓ ด้านคมนาคมและขนส่ง

๔.๓.๑ การขนส่งทางบก พัฒนาและปรับปรุงการขนส่งโดยรถไฟ ซึ่งประหยัด และปลอดภัยสูงสุด การขนส่งโดยรถยนต์จะเป็นระยะสั้น ๆ โดยส่งต่อจากรถไฟ การขนส่งทางน้ำ ในพื้นที่ภาคกลางและในพื้นที่ที่มีสายน้ำ จะสนับสนุนการใช้เรือในการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร

๔.๓.๒ การขนส่งทางอากาศ ดำเนินการปรับปรุงการขนส่งทางอากาศ เพื่อเชื่อมต่อ ทั่วประเทศสำคัญ ๆ ในภูมิภาคตามความจำเป็น ส่วนการเดินทางในระยะสั้นจะเพิ่มขีดความสามารถของ การขนส่งโดยรถไฟและรถยนต์

๔.๓.๓ จัดตั้งสถาบันและโครงการฝึกทักษะและเพิ่มพูนฝีมือแรงงานในทุกภูมิภาค รวมทั้งการจัดระบบการศึกษาเพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานในทุกภูมิภาค รวมทั้งการจัดระบบการศึกษา เพื่อพัฒนาฝีมือแรงงานในด้านความรู้และทักษะ

๔.๓.๔ กำหนดค่าแรงขั้นต่ำเฉพาะแรงงานไร้ฝีมือ ส่วนแรงงานที่มีฝีมือให้เป็นไปตามกลไกของตลาด

๔.๓.๕ ปรับปรุงกฎหมายแรงงาน ให้เหมาะสมกับสภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ที่เปลี่ยนแปลง

๔.๓.๖ สนับสนุนการรวมตัวของผู้ใช้แรงงานเชิงความรู้ทางวิชาการ การพัฒนาฝีมือแรงงาน ความต้องการในการพัฒนาอำนาจต่อรองในการเรียนต่อเพื่อพัฒนาตนเองและการรวมกลุ่มกันเพื่อสิทธิประโยชน์อันชอบธรรมของผู้ใช้แรงงาน

๔.๓.๗ ส่งเสริมให้ประชากรวัยทำงานมีงานทำ คุ้มครองแรงงานโดยเฉพาะแรงงานเด็กและแรงงานหญิง จัดระบบแรงงานสัมพันธ์ การประกันสังคม รวมทั้งค่าตอบแทนแรงงานที่เป็นธรรม

๔.๓.๘ จัดส่งแรงงานไปต่างประเทศ (Government to Government) โดยเฉพาะแรงงานฝีมือ

๕. นโยบายด้านการศึกษา การกีฬา การศาสนา และศิลปวัฒนธรรม

๕.๑ ด้านการศึกษา

มุ่งมั่นพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยให้การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีขีดความสามารถเต็มศักยภาพ เพื่อเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เศรษฐกิจฟูเฟื่อง มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีคุณธรรม โดยดำเนินการดังนี้

๕.๑.๑ ปฏิรูปหลักสูตรและระบบการเรียนรู้ ให้เรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถสร้างองค์ความรู้ และให้เรียนรู้ตลอดชีวิต

(๑) ใฝ่รู้ แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และสรุปองค์ความรู้สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

(๒) ให้ผู้ประกอบการ เอกชน ชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการศึกษา

๕.๑.๒ ยกกระดับมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น ด้วยการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาโดยเร่งด่วน

๕.๑.๓ จัดทำกฎหมายการศึกษา เพื่อเป็นหลักในการจัดการศึกษาของประเทศ และปฏิรูปกฎหมาย กฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ

๕.๑.๔ เปิดโอกาสให้เอกชน ชุมชน ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาในทุกกระดับ ชี้คีย์ตามภาวะการณ์ของการเมือง สังคม เศรษฐกิจของท้องถิ่น

๕.๑.๕ ยกย่องคุณภาพครู อาจารย์ ให้มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาด้วยกระบวนการที่เชื่อถือได้ ตามกระบวนการคัดเลือก พัฒนาและประเมินด้วยมาตรการ ที่ก่อให้เกิดขวัญ กำลังใจในการปฏิบัติงาน

๕.๑.๖ จัดระบบการตรวจสอบคุณภาพและประสิทธิภาพของการดำเนินงาน ทางการศึกษาทุกระดับและมาตรการการประกันคุณภาพ เพื่อให้เกิดการแข่งขันและพัฒนาคุณภาพ การศึกษา

๕.๑.๗ ปรับปรุงระบบบริหารการศึกษา โดยเฉพาะระดับปฏิบัติการให้มีความคล่องตัว ในการบริหารจัดการและการบริหารงบประมาณ เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพและความเสมอภาค รวมทั้ง เปิดโอกาสให้เอกชน ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารการศึกษาตามความเหมาะสม

๕.๑.๘ จัดระบบการศึกษาในทุกกระดับให้มีความเป็นเอกภาพ มีความสัมพันธ์ เป็นเครือข่ายเชื่อมโยงกันและสามารถถ่ายโอนได้

๕.๑.๙ ให้การศึกษาพื้นฐานแก่เยาวชนไม่น้อยกว่า ๑๒ ปี โดยให้การให้เปล่า มีสื่อการเรียน การสอน อุปกรณ์ เครื่องแต่งกาย อาหาร ให้เยาวชนมีการพัฒนาการทุกด้าน มีกำลังกาย แข็งแรง มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตรงต่อเวลา มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม เยาวชนมีความรู้ด้านการประกอบอาชีพและมีรายได้ระหว่างเรียน

๕.๑.๑๐ กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นและประชาชนเข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษา การจัดทำหลักสูตรตามความต้องการของท้องถิ่นและหลักสูตรท้องถิ่นในรูปแบบของคณะกรรมการ ภายใต้อำนาจสนับสนุนของราชการบริหารส่วนท้องถิ่น

๕.๑.๑๑ ส่งเสริมสวัสดิการ ขวัญกำลังใจของบุคลากร ด้านการศึกษาอย่างทั่วถึง ทั้งในด้านรายได้ ตำแหน่ง สวัสดิการต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการครองชีพ

๕.๒ ด้านการกีฬา

๕.๒.๑ ส่งเสริมให้มีกีฬาสากลและกีฬาพื้นบ้าน เพื่อสร้างสุขนิสัยการออกกำลังกาย น้ำใจนักกีฬา และเพื่อการแข่งขันทั้งในและนอกประเทศ รวมทั้งเสริมสร้างให้มีสุขภาพพลานามัยได้ตามมาตรฐาน

๕.๒.๒ จัดให้มีศูนย์กีฬาชุมชนในทุกระดับ ทุกรูปแบบพร้อมอุปกรณ์และบุคลากร โดยภาครัฐ เอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการ ให้บริการทุกวัย ทุกเพศ รวมทั้งผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการในการออกกำลังกาย และทดสอบสมรรถภาพ

๕.๓ ด้านการศาสนา

๕.๓.๑ พัฒนาการศึกษาของสงฆ์และนักบวชในศาสนาต่าง ๆ ทั้งองค์ความรู้ในหลักศาสนาและองค์ความรู้ในสังคม เพื่อให้เป็นที่พึ่งของสังคม

๕.๓.๒ ยึดหลักการของศาสนาในการสร้างคุณธรรม จริยธรรม และการพัฒนาคน

๕.๓.๓ เน้นการนำหลักศาสนามาใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชนทุกหมู่เหล่า

๕.๓.๔ พัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารงานด้านการศาสนาให้มีประสิทธิภาพ โดยให้มีเครือข่ายหรือองค์กรเครือข่ายในการพัฒนาสถาบันทุกศาสนา

๕.๓.๕ ให้สถาบันศาสนาทุกศาสนามีเครือข่ายในการพัฒนา ส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๕.๓.๖ ส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา ทุกศาสนา ตามความเหมาะสมทั้งในด้านงบประมาณ บุคลากร การสื่อสารประชาสัมพันธ์เผยแพร่ และการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกันของแต่ละศาสนา

๕.๔ ด้านศิลปวัฒนธรรม

๕.๔.๑ สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และรับวัฒนธรรมสากลอย่างเหมาะสม โดยไม่ขัดกับวิถีชีวิตแบบไทย

๕.๔.๒ ให้ความรู้เกี่ยวกับครอบครัวศึกษาและสร้างสถาบันครอบครัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และสืบทอดศิลปวัฒนธรรม ประเพณีที่ดีของไทย และคัดสรรศิลปวัฒนธรรม ประเพณีของสากลให้เหมาะสมกับวิถีชีวิตโดยองค์กรในท้องถิ่น

๕.๔.๓ ส่งเสริมให้องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน และชุมชนร่วมกันทำนุบำรุงถ่ายทอดสืบสานวัฒนธรรมประเพณีที่คัดสรรให้คงอยู่ตามวิถีชีวิตแบบไทย

๕.๔.๔ สร้างสถาบันครอบครัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นฐานของการพัฒนาสังคม การเมือง การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ตามวิถีชีวิตไทย

๖. นโยบายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๑ ให้ท้องถิ่นมีอำนาจในการรักษาทรัพยากรที่เป็นสาธารณะ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๒ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ ที่ดิน ป่าไม้ สัตว์ป่า ทรัพยากรน้ำและทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ โดยใช้มาตรการทางกฎหมาย และการร่วมมือกับประชาชน

๖.๓ ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในโครงการของรัฐหรือเอกชนที่กระทบต่อสภาพแวดล้อม หรือสร้างมลภาวะ โดยการกระทำประชาคมหรือประชาพิจารณ์ตามความเหมาะสม และเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายแถลงข้อมูลที่จำเป็น เพื่อความโปร่งใสเท่าที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๖.๔ ดำเนินการป้องกันการบุกรุกที่สาธารณะ ซึ่งมีผู้มีอำนาจทางการเงินมากกว่าซื้อภายหลังที่ก่อปัญหาไม่จบสิ้น หรือการให้ข้อมูลอันเป็นเท็จ เพื่อขอค่าชดเชยจากรัฐโดยมิชอบ การตัดสินใจเพื่อให้เอกสารสิทธิหรือค่าชดเชยควรกระทำประชาคมหรือประชาพิจารณ์ หรือการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น และเป็นไปอย่างถูกต้อง รวดเร็วและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

๗. นโยบายด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ

๗.๑ สนับสนุนให้มีการศึกษา วิจัย ค้นคว้าการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ประดิษฐ์กรรมต่าง ๆ ทั้งในสถาบันการศึกษา ส่วนราชการและเอกชน

๗.๒ ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและสารสนเทศ รวมทั้งการใช้ผู้มีความรู้ ความสามารถ ชาวไทยที่อยู่ต่างประเทศกลับมาพัฒนาประเทศ

๘. นโยบายด้านสังคม สาธารณสุข และพัฒนาชุมชน

๘.๑ ด้านสังคม

๘.๑.๑ สนับสนุนส่งเสริมการดำรงชีวิตภายใต้สถาบันครอบครัว ที่อบอุ่น เป็นปัจจัยในการพัฒนาจิตใจ ความอบอุ่นอารี การสร้างสันติสุขในครอบครัว สังคมและประเทศชาติ

๘.๑.๒ สร้างสถาบันครอบครัวให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นฐานของการพัฒนาสังคม การเมือง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ตามวิถีชีวิตไทย

๘.๑.๓ ส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพของประชาชนในด้านความปลอดภัยของชีวิตและทรัพย์สิน ส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิเด็ก สตรี คนพิการและผู้ด้อยโอกาสในสังคม

๘.๑.๔ กำกับ ดูแล ให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของบุคคล จัดระบบงานของกระบวนการยุติธรรมให้มีประสิทธิภาพและอำนวยความสะดวกให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกัน จัดระบบราชการและการบริหารของรัฐให้สั้น โปร่งใส ยุติธรรม สอดคล้องความต้องการของประชาชน

๘.๑.๕ แก้ปัญหาอาชญากรรม อภิชนพล การแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ การเอารัดเอาเปรียบในสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด การบุกรุกที่สาธารณะ โดยให้มีการแสดงประชามติหรือประชาพิจารณ์ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ

๘.๑.๖ เอาใจใส่ผู้ด้อยโอกาส เด็กถูกทอดทิ้ง คนพิการหรือทุพพลภาพ ผู้ยากไร้ ผู้สูงอายุ ให้มีโอกาสอยู่สังคมอย่างมีความสุข

๘.๑.๗ คุ้มครองและพัฒนาเด็กและเยาวชน ส่งเสริมความเสมอภาคของหญิงและชาย และพัฒนาความเป็นปึกแผ่นของครอบครัวและความเข้มแข็งของชุมชน

๘.๒ ด้านสาธารณสุข

๘.๒.๑ ส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรชุมชนและประชาชนให้มีความตระหนักและความรับผิดชอบในการดำเนินการด้านสาธารณสุข ด้วยตัวประชาชนหรือองค์กรชุมชนเองในการดูแลรักษาสุขภาพอนามัย โดยการสนับสนุนด้านวิทยากร เทคโนโลยีจากรัฐ

๘.๒.๒ พัฒนาบุคลากรทางสาธารณสุขและทางการแพทย์ให้เพียงพอ ให้มีขีดความสามารถสูงเพียงพอที่จะดำเนินการป้องกันและรักษาในระดับต้นในแต่ละท้องถิ่น

๘.๒.๓ ขยายบริการด้านอนามัย ด้วยการจัดตั้งสถานอนามัยออกไปสู่ตำบล และหมู่บ้าน ปรับปรุง โรงพยาบาล พัฒนาบุคลากรทางการแพทย์และการสาธารณสุขระดับอำเภอ และจังหวัด

๘.๒.๔ จัดหาและพัฒนาวิทยากร อุปกรณ์ เทคโนโลยีทางการแพทย์ เวชภัณฑ์ ที่จำเป็นให้เพียงพอกับการใช้งานแต่ละสถานอนามัยประจำตำบล

๘.๒.๕ ดำเนินการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม การพัฒนาอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมเพื่อไม่ให้มีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย โดยรัฐและองค์กรชุมชน

๘.๒.๖ ปรับปรุงประสิทธิภาพการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคเอดส์ ยาเสพติด และโสเภณีเด็ก โดยอาศัยครอบครัว องค์กรชุมชนและการใช้กฎหมายที่เคร่งครัด

๘.๒.๗ ส่งเสริมให้ประชาชนรู้แนวทางการป้องกันโรค มีความรู้ เจตคติในการดูแล รักษาตนเอง ความรู้ด้านโภชนาการ การพักผ่อน การออกกำลังกายที่ถูกต้องโดยไม่ต้องพึ่งพาแพทย์ ในบางกรณี

๘.๒.๘ ส่งเสริมให้แพทย์ไปทำงานในเขตชนบท จนถึงระดับสถานอนามัย โดยให้มีศักยภาพในการบำบัดรักษา เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายของประชาชนในการเดินทางมารักษาในตัวเมือง

๘.๓ ด้านการพัฒนาชุมชน

๘.๓.๑ การพัฒนาชุมชนเมืองและมหานคร

(๑) จัดตั้งศูนย์สาธารณสุขชุมชน เพื่อให้บริการสาธารณสุขแก่ชุมชน

(๒) จัดตั้งศูนย์ชุมชน (Community Center) เช่น ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์เด็ก และเยาวชน

(๓) ชุมชนแออัด จะดำเนินการปรับปรุงการเคหะและสิ่งอำนวยความสะดวกในชุมชน ดังนี้

(ก) ชุมชนแออัดที่ตั้งอยู่ในที่สาธารณะ ที่หลวง จะทำการปรับปรุงชุมชนแออัดใหม่ โดยจัดสร้างที่พักอาศัยในรูปของการเคหะ

(ข) ชุมชนแออัดที่ตั้งอยู่ในที่เอกชน จะยกระดับความเป็นอยู่ในด้านการปรับปรุงถนน ตรอก ซอย การประปา ไฟฟ้า และการจัดเก็บขยะ

(๔) ปรับปรุงระบบการขนส่งมวลชน การควบคุมมลพิษ และมลภาวะ การกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย น้ำเน่า โดยเน้นผู้ก่อมลพิษต้องเป็นผู้รับภาระ (Pollution Pay)

๘.๓.๒ การพัฒนาชนบท

(๑) จัดตั้งองค์กรประชาชน ให้คิด ตัดสินใจ ปฏิบัติ รับผิดชอบชุมชน ในด้านการสาธารณสุข โภชนาการ อาชีพ สุขภาพอนามัย

(๒) จัดตั้งกลุ่มประชาชนตามลักษณะอาชีพ ให้หน่วยงานราชการ เข้าไปร่วมพัฒนาอาชีพและเทคโนโลยี

(๓) จัดตั้งศูนย์สงเคราะห์ประชาชนระดับหมู่บ้าน โดยชุมชน สำหรับ ผู้ช่วยเหลือตนเองไม่ได้ เช่น ผู้พิการ ผู้สูงอายุ

(๔) ให้การศึกษาประชาชนในชุมชนหลายรูปแบบ ทั้งในและนอกระบบโรงเรียนเพื่อการศึกษาต่อและพัฒนาอาชีพของตนเอง

๕ นโยบายด้านการต่างประเทศ

๕.๑ สนับสนุนการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ รวมกำลังเพื่อป้องกันการละเมิดอธิปไตย เสถียรภาพของประเทศ และสิทธิมนุษยชน

๕.๒ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน แสวงหาความร่วมมือ ด้านวิชาการและเทคโนโลยี ผนึกกำลังกันด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองระดับภูมิภาค

๕.๓ ปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพของสถานทูต และทูตพาณิชย์ เพื่อความเข้าใจ อันดีระหว่างประเทศ การส่งเสริมและการดำเนินการด้านการค้ากับต่างประเทศให้มากขึ้น

๕.๔ ให้ความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง หรือ ข้อพิพาทต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในกรอบแห่งกฎบัตรสหประชาชาติ และกฎหมายระหว่างประเทศ

๕.๕ ร่วมมือกับประเทศในอาเซียน ทั้งด้านการเมือง การทูต การค้า และการพัฒนา ประเทศ เพื่อพัฒนาภูมิภาคนี้ให้เจริญก้าวหน้าในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งการยกเลิกกฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ อันเป็นสิ่งขัดขวางการติดต่อ ค้าขาย ระหว่างหน่วยงานและประชาชนในภูมิภาคนี้

๘.๖ กลุ่มครองผลประโยชน์อันชอบธรรมของประเทศไทยและคนไทยในต่างประเทศ รวมทั้งผู้ไปประกอบอาชีพในต่างประเทศ ที่อาจถูกเอารัดเอาเปรียบ หรือได้รับความไม่เป็นธรรม

ข้อบังคับพรรครัฐไทย พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อบังคับพรรครัฐไทย พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยที่ประชุมคณะกรรมการจัดตั้งพรรครัฐไทย เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้มีมติเป็นเอกฉันท์กำหนดข้อบังคับพรรคฉบับนี้เพื่อเป็นแนวทาง และหลักเกณฑ์ในการบริหารพรรคและการดำเนินกิจการทางการเมืองของพรรคให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ และพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงกำหนดข้อบังคับพรรคไว้ ดังต่อไปนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับพรรครัฐไทย” พ.ศ. ๒๕๕๒

ข้อ ๒ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้ง พรรคการเมืองเป็นต้นไป

ข้อ ๓ พรรคการเมืองที่ใช้ข้อบังคับนี้ให้เรียกว่า “พรรครัฐไทย” มีชื่อย่อว่า “รท” เขียนเป็น ภาษาอังกฤษว่า “RATH THAI PARTY” มีชื่อย่อภาษาอังกฤษว่า “RT” ใช้ภาพเครื่องหมาย ตัวอักษร ร และ ท ด้านล่างเขียน คำว่า พรรครัฐไทย โดยมีสีแดงและสีน้ำเงิน เป็นสีของตัวอักษรย่อ

ข้อ ๔ เครื่องหมายพรรคและความหมายรูปลักษณะตามที่ได้จดทะเบียนไว้ต่อนายทะเบียน พรรคการเมืองตามกฎหมาย ว่าด้วยพรรคการเมือง โดยมีความหมายว่า “รวมไทยทุกภาคเป็นหนึ่งเดียว”

ข้อ ๕ สำนักงานใหญ่พรรครัฐไทย ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ ๑๐๑/๑๒๑ ถนนรัตนวิบูลย์ ตำบลไทรม้อ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

ข้อ ๖ สาขาพรรครัฐไทยที่ได้รับอนุมัติให้จัดตั้งขึ้น ณ ที่ใดให้เรียกชื่อว่า “พรรครัฐไทย สาขา.....” โดยมีชื่อของท้องถิ่นนั้นต่อท้ายด้วย

หมวด ๒

สมาชิกและสมาชิกภาพ

ข้อ ๗ สมาชิกพรรครัฐไทยมี ๓ ประเภท

(๑) สมาชิกกิตติมศักดิ์ ได้แก่ บุคคลที่คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติเชิญเข้าเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์โดยผู้ได้รับเชิญยื่นใบสมัครด้วยตนเอง ไม่ต้องเสียค่าบำรุง

(๒) สมาชิกสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครด้วยตนเอง ตามข้อบังคับและคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติอนุมัติให้เป็นสมาชิกได้ สมาชิกสามัญต้องเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไรและจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๓) สมาชิกวิสามัญ ได้แก่ บุคคลที่ยื่นใบสมัครด้วยตนเองและคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้เป็นสมาชิกวิสามัญได้ โดยไม่ต้องเสียค่าบำรุง

ข้อ ๘ สมาชิกพรรคต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยโดยการเกิดหรือโดยการแปลงสัญชาติ ซึ่งได้สัญชาติไทยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ ในวันที่ยื่นใบสมัครเข้าเป็นสมาชิก

(๓) ไม่เป็นบุคคลวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นบุคคลต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาล หรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ไม่ได้เป็นสมาชิกพรรคการเมืองอื่นในวันสมัครเป็นสมาชิก

(๗) ไม่อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง

ข้อ ๙ การสมัครเป็นสมาชิก ให้ยื่นใบสมัครด้วยตนเองตามแบบพิมพ์ของพรรค พร้อมด้วยรูปถ่ายซึ่งถ่ายมาแล้วไม่เกิน ๖ เดือน ขนาด ๑.๕ นิ้ว ๒ รูป สำเนาบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และคำรับรองว่าตนมิได้เป็นสมาชิกของพรรคการเมืองอื่นอยู่ในขณะเดียวกันต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรค หรือต่อประธานสาขาพรรค และชำระค่าธรรมเนียมการสมัครพร้อมค่าบำรุงพรรค ตามอัตราที่คณะกรรมการ

บริหารกำหนด เมื่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคได้รับใบสมัครแล้ว ถ้าเห็นว่ามิใช่คุณสมบัติครบถ้วน ให้เสนอคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาพร้อมด้วยคำคัดค้าน (ถ้ามี) เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้รับเป็นสมาชิกแล้ว ให้ออกบัตรประจำตัวสมาชิกพรรคให้ไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๑๐ การคัดค้านผู้สมัครเป็นสมาชิกสามัญ ต้องทำเป็นหนังสือมีสมาชิกสามัญรับรองไม่น้อยกว่าสองคน และต้องชี้แจงเหตุผลในการคัดค้านประกอบด้วย คำคัดค้านให้ยื่นต่อเลขาธิการพรรคหรือประธานสาขาพรรค แล้วแต่กรณี และให้สงวนคำคัดค้านไว้เป็นความลับ

ข้อ ๑๑ ถ้าคณะกรรมการบริหารพรรคมีมติไม่รับผู้ใดเป็นสมาชิก โดยจะมีคำคัดค้านหรือไม่ก็ตาม ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการบริหาร ให้ถือว่าสิ้นสุด

ข้อ ๑๒ สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุด เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติตามข้อบังคับพรรคข้อ ๘

(๔) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากสมาชิกภาพ

(๕) พรรคการเมืองสิ้นสุดสภาพความเป็นพรรคการเมือง เลิก หรือยุบไป

(๖) เป็นสมาชิกพรรคการเมืองในขณะเดียวกันเกินกว่าหนึ่งพรรคการเมือง

การลาออกจากสมาชิกพรรคตามวรรคหนึ่ง (๒) ให้ถือว่าสมบูรณ์เมื่อได้ยื่นใบลาออกต่อนายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง

การสิ้นสุดของสมาชิกภาพตามวรรคหนึ่ง (๔) ถ้าสมาชิกผู้นั้นดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วยมติของพรรคต้องเป็นมติของที่ประชุมร่วมของคณะกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่สังกัดพรรค และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคทั้งหมด และการลงมติให้ลงคะแนนลับ แต่ถ้าสมาชิกผู้นั้นได้อุทธรณ์ต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่พรรคมีมติคัดค้านว่าติดังกล่าวมีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ และศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าติดังกล่าวมิได้มีลักษณะ ตามมาตรา ๖๕ วรรคสาม ของรัฐธรรมนูญ ให้ถือว่าสมาชิกภาพ

สิ้นสุดลง นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย แต่ถ้าศาลรัฐธรรมนูญ พรรคการเมืองอื่นได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยหรือจะยังคงสมาชิกภาพของพรรคเดิมต่อไปก็ได้

ข้อ ๑๓ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง ต้องดำเนินการรับสมัครสมาชิกให้มีจำนวนไม่น้อยกว่าห้าพันคน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิก ซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองกำหนด

หมวด ๓

สิทธิและหน้าที่ของสมาชิกพรรค

ข้อ ๑๔ สมาชิกพรรคมีสิทธิ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสิทธิเข้าประชุมชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ของพรรค
- (๒) มีสิทธิได้รับการคัดเลือกจากพรรคให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งในนามของพรรคในการสมัครรับเลือกตั้งทั้งปวงที่ราษฎรเป็นผู้ใช้สิทธิตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับพรรค
- (๓) มีสิทธิในการให้ข้อเสนอ ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อพรรค
- (๔) มีสิทธิได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ปฏิบัติงาน คณะทำงาน หรือคณะกรรมการสาขาพรรค กรรมการ หรืออนุกรรมการในคณะต่าง ๆ หรือกรรมการบริหารพรรค ตลอดจนที่ปรึกษาพรรค
- (๕) สมาชิกพรรคย่อมมีลักษณะเด่นและมีคุณค่า ประกอบด้วย
 - (ก) เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและมีอุดมการณ์ต่อแนวทางของพรรค
 - (ข) เป็นผู้พร้อมที่จะเสียสละและพากเพียรในการทำงานเพื่อพรรคและอุดมการณ์ของพรรคจนประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของพรรค
 - (ค) เป็นผู้ที่มีความรู้ มีอุดมการณ์อย่างแรงกล้า และยึดมั่นในแนวทางของพรรค ศึกษาอย่างถ่องแท้เพื่อเข้าร่วมในการขยายอุดมการณ์และแนวทางของพรรคสู่สาธารณชนต่อไป
 - (ง) เป็นผู้ที่ไม่มีปัญหาขัดแย้งหรือข้อบกพร่องจนได้รับการตำหนิจากคณะกรรมการบริหารพรรคและหรือสมาชิกพรรคทั่วไป
- (๖) สิทธิอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคจะพิจารณาเป็นกรณีไป

ข้อ ๑๕ สมาชิกพรรคมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติ ดังนี้

- (๑) ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของพรรคอย่างเคร่งครัด ให้การสนับสนุนนโยบายและมติของพรรคอย่างจริงจัง
- (๒) รักษาชื่อเสียงของพรรคโดยไม่ปฏิบัติไปในทางที่จะนำความเสียหายมาสู่พรรค
- (๓) สนับสนุน ส่งเสริมและเผยแพร่นโยบายและอุดมการณ์ของพรรค ตลอดจนกิจกรรมของพรรค
- (๔) สนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคที่พรรคได้พิจารณาส่งลงสมัครรับเลือกตั้งในทุกระดับและให้ความร่วมมือในการดำเนินงานของพรรคด้วยความเต็มใจและบริสุทธิ์ใจเพื่อความก้าวหน้าของพรรค
- (๕) เข้าร่วมการฝึกอบรมความรู้ทางการเมืองตามหลักสูตรที่พรรคจัด

หมวด ๔

ความรับผิดชอบของพรรคต่อสมาชิก

ข้อ ๑๖ พรรคมีความรับผิดชอบต่อสมาชิกตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ข้อ ๑๗ พรรคจะดำเนินการทางการเมืองอย่างจริงจังและต่อเนื่องเพื่อให้พรรคก้าวไปสู่การมีบทบาททางการเมืองและเข้าสู่การบริหารประเทศตามนโยบายของพรรคเพื่อบรรลุเป้าหมายตามอุดมการณ์

ข้อ ๑๘ พรรคมีหน้าที่รับผิดชอบในการรับเรื่องราวร้องทุกข์และเสริมสร้างความเป็นธรรมให้แก่สมาชิกพรรคภายใต้รัฐธรรมนูญและระเบียบ ข้อบังคับพรรค

ข้อ ๑๙ พรรคมีหน้าที่รับผิดชอบต่อสมาชิกในด้านอื่น ๆ ตามระเบียบ ข้อบังคับพรรค

หมวด ๕

การให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

ข้อ ๒๐ เพื่อเป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนโดยทั่วไปอันจะส่งผลให้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามวิถีทางระบบรัฐสภา เป็นที่ศรัทธาและเชื่อมั่นของปวงชนชาวไทย พรรคจึงได้กำหนดแนวทางให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป ดังต่อไปนี้

(๑) พรรคจะเตรียมบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเชี่ยวชาญในแต่ละสาขาอาชีพ เพื่อฝึกอบรมแก่สมาชิกพรรคและประชาชนทั่วไป

(๒) พรรคจะรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูล ข่าวสารทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม เพื่อกระตุ้นเตือนให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองเพื่อสิทธิประโยชน์ของพวกเขายิ่งขึ้น

(๓) พรรคจะส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันในรูปแบบขององค์กรชุมชนท้องถิ่นเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับสิทธิ การจัดการ การดูแลรักษาทรัพยากรของท้องถิ่น ตลอดจนปลูกฝังสิทธิทางการเมืองที่พึงมี

(๔) พรรคจะส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มกันของสมาชิกในแต่ละสาขาอาชีพเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความเข้าใจทางการเมืองร่วมกับบุคลากรของพรรคอย่างสม่ำเสมอ

(๕) พรรคจะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองหรือการดำเนินกิจกรรมทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง

(๖) พรรคจะส่งเสริมให้สมาชิกและประชาชนทั่วไปได้เข้าชมหรือเข้าฟังการอภิปรายหรือบรรยายทางการเมืองอย่างทั่วถึง

หมวด ๖

วินัยและจรรยาบรรณของสมาชิกพรรค

กรรมการบริหารพรรคและกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๒๑ สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องยึดมั่นในอุดมการณ์ของพรรค และตามที่ปรากฏในแนวนโยบายของพรรคและต้องปฏิบัติตามข้อบังคับของพรรคและมติของคณะกรรมการบริหารพรรค รวมทั้งคำสั่งและประกาศของพรรคอย่างจริงจัง

ข้อ ๒๒ สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค ต้องไม่กระทำการใดๆ ที่เป็นเหตุให้เกิดการแตกแยก หรือแตกความสามัคคีในพรรค

ข้อ ๒๓ สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค จะต้องไม่กระทำการใดๆ ซึ่งเป็นการแสวงหาผลประโยชน์ในทางมิชอบเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น

ข้อ ๒๔ ในการดำเนินงานในรัฐสภา สมาชิกจะต้องปฏิบัติตามมติและระเบียบที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้กำหนดไว้

ข้อ ๒๕ สมาชิกพรรค กรรมการบริหารพรรค และกรรมการสาขาพรรค จะต้องประพฤติตนมิให้เป็นที่ยเสียหายแก่พรรค

หมวด ๓

คณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการบริหารพรรคคณะหนึ่งเป็นองค์กรหลักในการบริหารพรรค ซึ่งที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งจากสมาชิกสามัญจำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) หัวหน้าพรรค
- (๒) รองหัวหน้าพรรค ๑ คน
- (๓) เลขานุการพรรค
- (๔) รองเลขานุการพรรค ๑ คน
- (๕) เภรัญญิกพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกพรรค
- (๗) โฆษกพรรค
- (๘) กรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลง ให้คณะกรรมการบริหารที่เหลืออยู่ทำหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างลง ในวาระแรกที่มีการประชุมใหญ่ในคราวถัดไป

ข้อ ๒๘ การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่พรรค โดยการลงคะแนนลับตามลำดับ ดังนี้

(๑) เลือกตั้งหัวหน้าพรรคหนึ่งคน ในการเสนอชื่อผู้เป็นหัวหน้าพรรค ต้องมีผู้รับรองไม่น้อยกว่ายี่สิบคน ของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๒) ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรคเสนอชื่อสมาชิกเป็นรองหัวหน้าพรรค ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหนึ่งคน

(๓) ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรคเสนอชื่อสมาชิกเป็นเลขานุการพรรค ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหนึ่งคน

(๔) ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นเลขาธิการพรรคเสนอชื่อสมาชิกเป็นรองเลขาธิการพรรค ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมเลือกตั้งหนึ่งคน

(๕) ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรคเสนอชื่อสมาชิกเป็นเหรัญญิก ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหนึ่งคน

(๖) ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรคเสนอชื่อสมาชิกเป็นนายทะเบียนสมาชิกพรรค ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหนึ่งคน

(๗) ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นหัวหน้าพรรคเสนอชื่อสมาชิกเป็นโฆษกพรรค ๒ คน เพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งหนึ่งคน

(๘) สมาชิกซึ่งเป็นองค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่เสนอชื่อสมาชิกเพื่อให้ที่ประชุมใหญ่เลือกเป็นกรรมการบริหารพรรคสามคนและสมาชิกที่ได้คะแนนเสียงเรียงตามลำดับจากลำดับที่สี่ถึงลำดับที่หกเป็นกรรมการสำรองการเสนอชื่อตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ไม่ต้องมีผู้รับรอง ถ้าผู้ถูกเสนอชื่อตาม (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ถอนตัวเหลือเท่าจำนวนตำแหน่งนั้น ๆ ผู้ที่ได้รับเลือกตั้งในกรณีนี้จะต้องได้คะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งขององค์ประชุมใหญ่ที่อยู่ในที่ประชุม การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ

ข้อ ๒๕ วาระของกรรมการบริหารพรรคมีกำหนดคราวละสองปี การเลือกตั้งคณะกรรมการบริหารพรรคใหม่จะกระทำก่อนหรือหลังวันครบวาระตามวรรคหนึ่งก็ได้ ถ้าเลือกตั้งก่อนครบวาระ ให้ประกาศกำหนดวันเลือกตั้งล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสามสิบวัน การเลือกตั้งภายหลังครบวาระ ให้ดำเนินการเลือกตั้งภายในสามสิบวัน นับแต่วันครบวาระ

ข้อ ๓๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่พ้นจากตำแหน่งตามข้อบังคับพรรคข้อ ๓๑ รักษาการในตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารพรรคจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองแจ้งการตอบรับ คณะกรรมการบริหารพรรคที่ได้รับเลือกตั้งใหม่

ข้อ ๓๑ กรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ลาออก

(๒) ขาดจากสมาชิกภาพตามข้อบังคับพรรคข้อ ๑๒

(๓) ขาดการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคสามครั้งติดต่อกัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๔) ที่ประชุมใหญ่สามัญมีมติให้ถอดถอนด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อ ๓๒ กรรมการบริหารพรรคพ้นตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อ

(๑) หัวหน้าพรรคลาออกจากตำแหน่ง

(๒) ครบวาระสองปี

(๓) ตำแหน่ง กรรมการบริหารพรรคว่างลงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

(๔) ที่ประชุมใหญ่มีมติด้วยคะแนนเสียงสามในสี่ขององค์ประกอบของที่ประชุมให้พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ เมื่อกรรมการบริหารพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ตามข้อ (๑) (๓) และ (๔) ให้ดำเนินการเลือกตั้งใหม่ภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นจากตำแหน่ง

ข้อ ๓๓ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม กรณีหัวหน้าพรรคไม่สามารถมาประชุมได้ ให้รองหัวหน้าพรรคที่ได้รับมอบหมายทำหน้าที่แทน ให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขานุการที่ประชุม การลงมติของคณะกรรมการบริหารพรรคให้ถือเสียงข้างมากของกรรมการที่มาประชุม ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓๔ คณะกรรมการบริหารพรรคมีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินกิจการของพรรคให้เป็นไปตามกฎหมาย ว่าด้วยพรรคการเมืองกำหนดไว้

(๒) ควบคุมไม่ให้สมาชิกกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นการฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญ กฎหมายระเบียบหรือประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๓) ให้ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกและประชาชนทั่วไป

(๔) รับผิดชอบกิจการทั้งปวงของพรรค

(๕) วางระเบียบต่าง ๆ อำนวยการและกระทำหรือสั่งการใด ๆ เพื่อให้การดำเนินงานของพรรคเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และส่งเสริมความเจริญก้าวหน้าของพรรค

(๖) ประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ของพรรค

(๗) พิจารณาคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง

(๘) เรื่องอื่น ๆ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๓๕ กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่และมีความรับผิดชอบในตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละตำแหน่ง ดังต่อไปนี้

หัวหน้าพรรค

- (๑) เป็นหัวหน้ารับผิดชอบการบริหารงานของพรรคตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค
- (๒) เป็นผู้แทนของพรรคในการดำเนินกิจการอันเกี่ยวกับบุคคลภายนอก
- (๓) แต่งตั้งผู้อำนวยการพรรคและรองผู้อำนวยการพรรค โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรค

(๔) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลให้ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วรายงานให้คณะกรรมการบริหารพรรคทราบ

(๕) มอบอำนาจในการอนุมัติหรืออนุญาตให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือคณะใดคณะหนึ่งทำการแทนได้

(๖) อำนาจหน้าที่อื่น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง กฎหมายอื่น ๆ หรือในข้อบังคับพรรค

รองหัวหน้าพรรคมีอำนาจหน้าที่และรับผิดชอบงานตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

เลขาธิการพรรค

(๑) เป็นผู้ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมายและให้รับผิดชอบโดยตรงต่อหัวหน้าพรรคในกิจการที่หัวหน้าพรรคมอบให้ปฏิบัติ

(๒) การจัดประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค การประชุมใหญ่และการประชุมอื่น ๆ ที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

(๓) กำกับ ดูแล และบริหารงานของสำนักงานใหญ่พรรคตามที่หัวหน้าพรรคมอบหมาย

รองเลขาธิการพรรคมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบตามที่เลขาธิการพรรคมอบหมาย

เหรียญกษาปณ์พรรคมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบในการควบคุมการรับ - จ่ายเงิน การบัญชี และงบดุลของพรรค ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

โฆษกพรรคมีหน้าที่ในการประชาสัมพันธ์งานของพรรคตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

นายทะเบียนสมาชิกพรรคมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำทะเบียนรายชื่อสมาชิกและสาขาพรรค ตามที่กฎหมาย ข้อบังคับ และระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

กรรมการบริหารพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคมอบหมาย

ข้อ ๓๖ การแบ่งหน่วยงานบริหารของสำนักงานเลขาธิการพรรค ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด ให้เลขาธิการพรรคหรือรองเลขาธิการพรรคมีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารงาน ในหน่วยงานตามข้อนี้ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวมทั้งเป็นผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรวบรวมงาน กู้เงินกองทุน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและข้อบังคับพรรค ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการพรรค เป็นผู้บังคับบัญชาเจ้าหน้าที่ของพรรค

หมวด ๘

คณะที่ปรึกษาพรรค

ข้อ ๓๗ ให้มีประธานที่ปรึกษาพรรค และคณะที่ปรึกษาพรรคขึ้นมากคณะหนึ่งมีจำนวนตามที่ คณะกรรมการบริหารพรรคจะเห็นสมควร คณะที่ปรึกษานี้ ประกอบด้วย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรค ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชาต่าง ๆ และผู้มีอุปการคุณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ของพรรค

ข้อ ๓๘ คณะที่ปรึกษาพรรคมีอายุอยู่ในตำแหน่งตามวาระเช่นเดียวกับคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่ลาออกหรือถึงแก่กรรม

ข้อ ๓๙ คณะที่ปรึกษาพรรคมีหน้าที่ ดังนี้

(๑) คณะที่ปรึกษาพรรคจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมร่วมกับคณะกรรมการบริหารพรรค แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค เว้นแต่จะได้รับการร้องขอจากที่ประชุม

(๒) คณะที่ปรึกษาพรรคเสนอแนวความคิดเห็นต่อหัวหน้าพรรคหรือกรรมการบริหารพรรค ได้ทุกโอกาส

(๓) การเสนอความคิดเห็นหรือการให้คำปรึกษาใด ๆ เป็นการกระทำเพื่ออุดมการณ์และ ให้บรรลุนโยบายของพรรค

(๔) คณะที่ปรึกษาพรรคจะจัดให้มีการประชุมหารือภายในพรรคก่อนกระทำใ้ภายใต้
การสนับสนุนจากพรรค โดยหัวหน้าพรรคหรือเลขาธิการพรรคจะต้องได้รับทราบด้วย

หมวด ๕

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้ง

ข้อ ๔๐ ให้มีคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนห้าคน
โดยวิธีการเลือกตั้งตามบัญชีของผู้เสนอ ดังต่อไปนี้

(๑) เลขาธิการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบัญชีรายชื่อบุคคล
ที่มีความเหมาะสมต่อที่ประชุมใหญ่

(๒) สมาชิกที่เป็นองค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่อาจเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสม โดยมีผู้รับรอง
ไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๓) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นรายบุคคลให้ได้จำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

(๔) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับ

คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่
จะเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้อยู่ในตำแหน่งเป็นอย่างอื่น และอาจจะได้รับเลือกตั้งอีกก็ได้คณะกรรมการ
คัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรค
กำหนด

ข้อ ๔๑ การคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบแบ่งเขตเลือกตั้ง
และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแบบสัดส่วน ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่ง
ที่ว่าง ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคพิจารณาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการ
บริหารพรรคจากรายชื่อมติคณะกรรมการบริหารพรรคที่ให้ส่งผู้ใดเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรให้เป็นที่สุด

ข้อ ๔๒ ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้คณะกรรมการคัดเลือก
ผู้สมัครรับเลือกตั้งดำเนินการตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๐

คณะกรรมการนโยบายพรรค

ข้อ ๔๓ ให้มีคณะกรรมการนโยบายพรรคคณะหนึ่งซึ่งมีจำนวนห้าคน โดยวิธีการเลือกตั้งดังต่อไปนี้

(๑) เลขานุการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมต่อที่ประชุมใหญ่

(๒) สมาชิกที่เป็นองค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่อาจเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๓) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นรายบุคคลให้ได้จำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

(๔) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับคณะกรรมการนโยบายพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้อยู่ในตำแหน่งเป็นอย่างอื่นและอาจจะได้รับการเลือกตั้งอีกก็ได้ คณะกรรมการนโยบายพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๑

คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรค

ข้อ ๔๔ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งมีจำนวนห้าคน โดยวิธีการเลือกตั้ง ดังต่อไปนี้

(๑) เลขานุการพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคเสนอบัญชีรายชื่อบุคคลที่เหมาะสมต่อที่ประชุมใหญ่

(๒) สมาชิกที่เป็นองค์ประกอบของที่ประชุมใหญ่ และอยู่ในที่ประชุมอาจเสนอชื่อผู้ที่เหมาะสมโดยมีผู้รับรองไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของผู้ที่อยู่ในที่ประชุม

(๓) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งเป็นรายบุคคลให้ได้จำนวนที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

(๔) ที่ประชุมใหญ่เลือกตั้งโดยการลงคะแนนลับ

คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจจะได้รับการเลือกตั้งอีกก็ได้ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะเปลี่ยนแปลงกำหนดเวลาให้อยู่ในตำแหน่งเป็น

อย่างอื่น คณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายและระเบียบ
ที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

หมวด ๑๒

การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกรัฐสภาและสภาท้องถิ่น

ข้อ ๔๕ ภายหลังจากการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั่วประเทศแต่ละครั้ง ให้เลขาธิการพรรค
เรียกประชุมบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งสังกัดพรรค ในโอกาสแรกที่สามารถกระทำได้ก่อน
วันเปิดสมัยประชุมรัฐสภาครั้งแรก เพื่อกำหนดแนวทางในการดำเนินงานในรัฐสภา

ข้อ ๔๖ การเสนอหรือรับรองญัตติ หรือเรื่องใด ๆ ที่ไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ หรือนโยบาย
ของพรรค ตลอดจนการอภิปรายการลงมติในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร หรือรัฐสภาให้เป็นไปตามมติ
ของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๔๗ ที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคอาจออกระเบียบ ว่าด้วยการประชุม
หรือจรรยาบรรณ หรือวินัยของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ
บริหารพรรคก็ได้

ข้อ ๔๘ การปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น ให้ใช้ข้อบังคับ
ในหมวดนี้โดยอนุโลม

หมวด ๑๓

การจัดตั้งรัฐบาล

ข้อ ๔๙ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรคในการจัดตั้งรัฐบาลหรือร่วมกับ
พรรคการเมืองอื่นในการจัดตั้งรัฐบาลและกำหนดตัวบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งในคณะรัฐมนตรี

หมวด ๑๔

แผนและกำหนดเวลาในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๕๐ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดทะเบียนการจัดตั้งพรรคการเมือง
ต้องดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา

ข้อ ๕๑ ในการจัดตั้งสาขาพรรคการเมืองให้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารพรรค
ตามความประสงค์ของสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน ซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎร
อยู่ในจังหวัดนั้น ๆ

ข้อ ๕๒ การจัดตั้งสาขาพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้สมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาพรรครวบรวมสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าห้าสิบคน โดยจัดทำทะเบียนสมาชิกไว้

(๒) ให้ผู้แทนสมาชิกผู้ริเริ่มจัดตั้งสาขาในจังหวัดนั้น ๆ ยื่นแสดงความจำนงเพื่อขอจัดตั้งสาขาพรรคต่อสำนักงานใหญ่พรรค เพื่อให้คณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาอนุมัติ โดยจัดส่งบัญชีรายชื่อตาม (๑) ไว้ด้วย

ข้อ ๕๓ เมื่อคณะกรรมการบริหารพรรคได้อนุมัติให้จังหวัดใดจัดตั้งสาขาพรรคได้ให้มีหนังสือแจ้งต่อตัวแทนของสาขาพรรคนั้น เพื่อดำเนินการประชุมเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคเป็นครั้งแรกภายในหกสิบวัน และเมื่อสาขาพรรคได้ประชุมสมาชิกพรรคเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคแล้ว ให้แจ้งสำนักงานใหญ่พรรคทราบ เพื่อให้หัวหน้าพรรคแจ้งให้นายทะเบียนพรรคการเมืองทราบภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ประชุมจัดตั้งสาขาพรรคเพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่อไป การประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคดังกล่าว ต้องมีสมาชิกของพรรคซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรอยู่ในจังหวัดนั้น ๆ เข้าร่วมประชุมไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

ข้อ ๕๔ ให้มีคณะกรรมการสาขาพรรคคณะหนึ่ง ซึ่งเลือกตั้งจากสมาชิกซึ่งมีภูมิลำเนาตามหลักฐานทะเบียนราษฎรในจังหวัดนั้น ๆ จำนวนไม่น้อยกว่าแปดคน โดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งประกอบด้วย

- (๑) ประธานสาขาพรรค
- (๒) รองประธานสาขาพรรค
- (๓) เลขานุการสาขาพรรค
- (๔) รองเลขานุการสาขาพรรค
- (๕) เกร็ดญิกสาขาพรรค
- (๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค
- (๗) โฆษกสาขาพรรค
- (๘) กรรมการอื่น ๆ

ข้อ ๕๕ คณะกรรมการสาขาพรรคอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี แต่เมื่อพ้นตำแหน่งวาระแล้ว มีสิทธิได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการได้อีก

ข้อ ๕๖ การเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคให้ดำเนินการในที่ประชุมใหญ่และให้ลงคะแนนตามลำดับ ดังนี้

(๑) ให้ที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคกำหนดจำนวนของคณะกรรมการสาขาพรรคตามข้อ ๕๔

(๒) เลือกประธานสาขาพรรคเป็นลำดับแรก แล้วเลือกรองประธานหนึ่งคนและกรรมการสาขาพรรคอื่น ๆ อีกจนครบตาม (๑)

(๓) การเสนอชื่อบุคคลที่จะได้รับเลือกตั้งเป็นคณะกรรมการสาขาพรรค จะต้องเป็นผู้รับรองไม่น้อยกว่าสิบคน ผู้รับรองและผู้ใช้สิทธิเลือกตั้งต้องอยู่ในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

ข้อ ๕๗ ให้สาขาพรรคการเมืองมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ดำเนินการให้เป็นไปตามนโยบายพรรค ข้อบังคับพรรค และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง

(๒) เผยแพร่นโยบายพรรค กิจกรรมของพรรค และจัดหาสมาชิกพรรคเพิ่มเติม

(๓) จัดให้มีทะเบียนสมาชิกในเขตท้องที่ไว้เป็นเบื้องต้น

(๔) จัดทำบัญชีรายรับ รายจ่าย และงบการเงินของสาขาพรรคเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

(๕) จัดให้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่สมาชิกสาขาพรรคและประชาชนโดยทั่วไป

(๖) เสนอแนะข้อขัดข้องและแนวทางแก้ไขที่สาขาพรรคได้ประสบปัญหาต่อพรรคเพื่อพิจารณา

(๗) เสนอชื่อบุคคลที่จะเข้าสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสภาท้องถิ่นอื่น ๆ ตามกฎหมายในเขตสาขาพรรคนั้น ๆ

(๘) จัดทำแผนงาน โครงการและรายงานผลการบริหารงานของสาขาพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคทุกไตรมาสเดือนและภายในหกสิบวัน นับแต่สิ้นปีปฏิทิน

ข้อ ๕๘ กรรมการสาขาพรรคแต่ละตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ประธานสาขาพรรค

(ก) เป็นผู้แทนของสาขาพรรคและเป็นผู้รับผิดชอบในกิจกรรมทั้งปวงของสาขาพรรค

(ข) เป็นประธานของคณะกรรมการสาขาพรรค เรียกประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานการประชุม

(ค) เรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการสาขาพรรค และเป็นประธานของที่ประชุม ตลอดจนดำเนินการประชุม

(ง) มีสิทธิยับยั้งมติคณะกรรมการสาขาพรรค หรือคณะกรรมการอื่น ๆ ที่คณะกรรมการสาขาพรรคจัดตั้งขึ้นเพื่อขอให้มีการทบทวนมติในกรณีที่มีความจำเป็น แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสามวัน ซึ่งหากพ้นกำหนดดังกล่าว ให้ถือว่ามติของที่ประชุมนั้นมีผลใช้บังคับ

(จ) ในกรณีที่มีความจำเป็นในการดำเนินการทางการเมือง ให้มีอำนาจปฏิบัติการในนามของสาขาพรรคได้ โดยความเห็นชอบของกรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคเท่าที่มีอยู่ในขณะนั้น และให้ถือว่าการดำเนินการนั้นเป็นมติของสาขาพรรค

(ฉ) อำนาจอื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารพรรคกำหนด

ในกรณีประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้ที่มีตำแหน่งรองลงมาลำดับต้น ทำหน้าที่แทน

(๒) รองประธานสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคมอบหมาย

(๓) เลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) ตรวจสอบและกำกับดูแลกิจการทั้งปวงของสาขาพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย และให้รับผิดชอบโดยตรงจากประธานสาขาพรรคในกิจการที่ประธานสาขาพรรคมอบหมายให้ปฏิบัติ

(ข) เสนอรายงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ค) เป็นเลขานุการของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคและที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค

(ง) กำกับดูแลการบริหารงานของสำนักงานสาขาพรรค

(๕) รองเลขานุการสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่เลขานุการสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๕) เற்றுณิกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบในการควบคุม รายรับ-รายจ่าย บัญชีทรัพย์สิน หนี้สินและงบการเงินของพรรค ตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคกำหนด

(๖) นายทะเบียนสมาชิกสาขาพรรคมีอำนาจรับผิดชอบทะเบียนสมาชิกสาขาพรรค

(๗) โฆษกสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบ

(ก) แลกเปลี่ยนที่ประชุมและกิจการต่าง ๆ ของสาขาพรรค

(ข) ประชาสัมพันธ์งานของสาขาพรรคตามที่คณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

(๘) กรรมการอื่นของสาขาพรรคมีอำนาจหน้าที่รับผิดชอบตามที่ประธานสาขาพรรคหรือคณะกรรมการสาขาพรรคมอบหมาย

ข้อ ๕๕ คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ครบวาระ

(๒) ตำแหน่ง คณะกรรมการบริหารสาขาพรรคว่างลงสองในสามของกรรมการทั้งหมด

(๓) คณะกรรมการบริหารพรรคมีมติให้พ้นจากตำแหน่งหรือมีมติให้ยุบสาขาพรรค เมื่อมีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้ประธานสาขาพรรคมีอำนาจเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคเพื่อดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่ภายในสี่สิบห้าวัน ในกรณีที่ประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสาขาพรรคเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน

ในกรณีที่มีเหตุให้คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งทั้งคณะ ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่านายทะเบียนพรรคการเมืองจะตอบรับการเปลี่ยนแปลงคณะกรรมการสาขาพรรคชุดใหม่

ข้อ ๖๐ กรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) คณะกรรมการสาขาพรรคพ้นจากตำแหน่งตามข้อ ๕๕

(๓) ลาออก

(๔) ต้องคุมขังโดยหมายศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) ขาดจากสมาชิกภาพ

ข้อ ๖๑ ให้ประธานสาขาพรรคและกรรมการสาขาพรรคอีกหนึ่งคนเป็นผู้แทนสมาชิกของสาขานั้นเข้าร่วมประชุมใหญ่ของพรรค หากประธานสาขาพรรคไม่สามารถเข้าร่วมประชุมใหญ่ได้ให้มอบหมายให้รองประธานสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรคคนใดคนหนึ่งมาร่วมประชุมใหญ่ของพรรคแทนก็ได้

ข้อ ๖๒ ให้จัดการประชุมใหญ่สาขาพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อแสดงผลงานในรอบปี และรับรองงบการเงินประจำปีของสาขาพรรคภายในสามสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน

หมวด ๑๕

การประชุมใหญ่

ส่วนที่ ๑

การประชุมใหญ่พรรคการเมือง

ข้อ ๖๓ คณะกรรมการบริหารพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญของพรรคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ส่วนการประชุมใหญ่วิสามัญอาจมีได้เมื่อสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนสมาชิกซึ่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรรมการบริหารพรรคการเมือง จำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่ หรือไม่น้อยกว่าสองร้อยคน แล้วแต่จำนวนใดจะน้อยกว่ากัน มีสิทธิเข้าชื่อกันให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญของพรรคการเมือง

ข้อ ๖๔ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่พรรคการเมืองมี ดังต่อไปนี้

(๑) กรรมการบริหารพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการบริหารพรรคการเมืองทั้งหมด

(๒) ผู้แทนของสาขาพรรคการเมืองไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสาขาพรรคการเมือง

(๓) สมาชิกพรรคที่ได้รับเชิญจากคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง

ข้อ ๖๕ ในการประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกตามข้อ ๖๔ มาประชุมไม่น้อยกว่าสองร้อยคน จึงจะเป็นองค์ประชุม

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาประชุม ในกรณีที่มีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๖๖ ให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่ ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุม ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับต้นทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคลำดับต้นไม่มา ให้รองหัวหน้าพรรคลำดับถัดมาทำหน้าที่แทน ถ้ารองหัวหน้าพรรคไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการบริหารพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธาน และให้เลขาธิการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองเลขาธิการพรรคหรือกรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่ง แล้วแต่กรณี ทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๗ การดำเนินการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่ของพรรคการเมือง

- (๑) การเปลี่ยนแปลงนโยบายพรรคการเมือง
 - (๒) การเปลี่ยนแปลงข้อบังคับพรรคการเมือง
 - (๓) การเลือกตั้งหัวหน้าพรรคการเมือง รองหัวหน้าพรรคการเมือง เลขาธิการพรรคการเมือง รองเลขาธิการพรรคการเมือง เภรัญญิกพรรคการเมือง นายทะเบียนสมาชิกพรรคการเมือง โฆษกพรรคการเมือง และกรรมการบริหารอื่นของพรรคการเมือง
 - (๔) การเลือกตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งของพรรคการเมือง คณะกรรมการนโยบายพรรคการเมือง และคณะกรรมการส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในพรรคการเมือง
 - (๕) รายงานการดำเนินกิจการของพรรคการเมืองที่ได้ดำเนินการไปในรอบปีที่ผ่านมา
 - (๖) แผนการดำเนินการสำหรับปีต่อไป โดยเฉพาะการหารายได้การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทางการเมือง และการพัฒนาบุคลากรทางการเมือง
 - (๗) การแต่งตั้งผู้สอบบัญชีและการรับรองงบการเงินประจำปีของพรรคการเมือง
 - (๘) กิจการที่เสนอโดยคณะกรรมการบริหารพรรคการเมือง ประธานสาขาพรรคการเมือง ไม่น้อยกว่าสี่สาขาหรือตัวแทนสมาชิกจำนวนไม่น้อยกว่าห้าร้อยคน
 - (๙) กิจการอื่นตามที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- การลงมติเลือกบุคคลตามข้อ ๖๗ (๓) และ (๔) ให้ลงคะแนนลับ

ข้อ ๖๘ กำบอกลงกล่าวเรียกประชุมใหญ่ทุกราว ให้หัวหน้าพรรคแจ้งกำหนดการประชุม ให้สมาชิกทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา สถานที่ และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๒

การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๖๕ ให้มีการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและหัวหน้าพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา และสถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำขอจากกรรมการบริหารพรรคจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสี่ของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคทั้งหมดที่ร่วมกันขอให้เปิดประชุมเป็นพิเศษ ในการขอให้มีการประชุมพิเศษจะต้องมีวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๖๖ การประชุมคณะกรรมการบริหารพรรคต้องมีกรรมการบริหารพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการบริหารพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุมให้หัวหน้าพรรคเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าหัวหน้าพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองหัวหน้าพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่เป็นประธานที่ประชุมแทน และให้เลขาธิการพรรคเป็นเลขาธิการในที่ประชุม แต่ถ้าเลขาธิการพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขาธิการพรรคคนใดคนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ข้อ ๖๗ มติของที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

ส่วนที่ ๓

การประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๖๘ คณะกรรมการสาขาพรรคต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งก่อนการประชุมใหญ่ประจำปีของพรรคการเมือง และในกรณีที่จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งทั่วไปหรือเป็นการเลือกตั้งแทนตำแหน่งที่ว่าง คณะกรรมการสาขาพรรคการเมืองต้องจัดให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อให้ความเห็นชอบในการเสนอชื่อบุคคลผู้สมควรได้รับการพิจารณาให้เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคการเมืองทั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งและแบบสัดส่วน ในกลุ่มจังหวัดที่อยู่ในความรับผิดชอบของสาขาพรรคการเมืองนั้น

ข้อ ๗๓ องค์ประชุมของที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการสาขาพรรคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง
- (๒) สมาชิกในเขตเลือกตั้งไม่น้อยกว่าห้าสิบคน

การลงมติให้ถือเสียงข้างมากของสมาชิกที่มาร่วมประชุม กรณีมีเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗๔ ให้ประธานสาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุมใหญ่สาขาพรรค ถ้าประธานสาขาพรรคไม่มาประชุม ให้รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสาขาพรรคไม่มาหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการสาขาพรรคที่มาประชุมเลือกกรรมการคนใดคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม และให้เลขานุการพรรคทำหน้าที่เป็นเลขานุการในที่ประชุม

ข้อ ๗๕ กิจการดังต่อไปนี้ ให้กระทำโดยที่ประชุมใหญ่สาขาพรรคเท่านั้น

- (๑) กิจการที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง หรือกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือตามประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้ง
- (๒) รับรองงบการเงินของสาขาพรรค
- (๓) เลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรคหรือกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๖ ถ้าบอกกล่าวเรียกประชุมใหญ่สาขาพรรคทุกคราว ให้ประธานสาขาพรรคแจ้งกำหนดการประชุมให้สมาชิกพรรคทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน โดยให้ระบุวัน เวลา และสถานที่ประชุม และระเบียบวาระการประชุมด้วย

ส่วนที่ ๔

การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค

ข้อ ๗๗ ให้มีการประชุมคณะกรรมการสาขาพรรคอย่างน้อยสองเดือนต่อครั้งและประธานสาขาพรรคเป็นผู้กำหนดวัน เวลา สถานที่ประชุมหรือเรียกประชุมเป็นพิเศษก็ได้ตามความจำเป็นหรือตามคำร้องขอของคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนเกินกึ่งหนึ่งรวมกันขอให้เปิดประชุมพิเศษในการขอให้มีการประชุมพิเศษ จะต้องมิวาระหรือประเด็นที่จะประชุมเพื่อขอมติอย่างชัดเจน

ข้อ ๗๘ การประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ต้องมีกรรมการสาขาพรรคมาประชุมไม่น้อยกว่า
กึ่งหนึ่งของจำนวนคณะกรรมการสาขาพรรคที่มีอยู่ในขณะนั้น จึงจะเป็นองค์ประชุม โดยให้ประธาน
สาขาพรรคเป็นประธานในที่ประชุม หากประธานสาขาพรรคไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ประธานได้ ก็ให้
รองประธานสาขาพรรคทำหน้าที่แทนและให้เลขานุการสาขาพรรคเป็นเลขานุการในที่ประชุม แต่ถ้า
เลขานุการสาขาพรรคไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ก็ให้รองเลขานุการสาขาพรรคทำหน้าที่
แทน

ข้อ ๗๙ มติของที่ประชุมคณะกรรมการสาขาพรรค ให้ถือเสียงข้างมาก

หมวด ๑๖

การบริหารการเงินและทรัพย์สิน

และการจัดทำบัญชีของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง

ข้อ ๘๐ ให้คณะกรรมการบริหารพรรคการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารการเงิน
ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ของพรรคการเมืองและสาขาพรรคการเมือง
ตลอดจนจัดให้มีการทำบัญชีให้ถูกต้องตามความเป็นจริง ในกรณีที่มีการจัดตั้งสาขาพรรคการเมือง
ให้ประธานสาขาพรรคการเมืองจัดให้มีการทำบัญชีของสาขาพรรคการเมืองและรับรองความถูกต้อง
ตลอดจนส่งบัญชีของสาขาพรรคการเมืองเพื่อแสดงรวมไว้ในบัญชีของพรรคการเมือง

ข้อ ๘๑ บัญชีของพรรคการเมืองและบัญชีของสาขาพรรคการเมือง ประกอบด้วย

- (๑) บัญชีรายวันแสดงรายได้หรือรายรับ และแสดงค่าใช้จ่ายหรือรายจ่าย
- (๒) บัญชีแสดงรายรับจากการบริจาค
- (๓) บัญชีแยกประเภท
- (๔) บัญชีแสดงสินทรัพย์และหนี้สิน

การลงรายการบัญชีต้องมีเอกสารประกอบการลงบัญชีที่ถูกต้องสมบูรณ์โดยครบถ้วน

บัญชีตาม (๑) และ (๒) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่รายการนั้นเกิดขึ้น

บัญชีตาม (๓) และ (๔) ต้องลงรายการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันสิ้นเดือน
ของเดือนที่รายการนั้นเกิดขึ้น

หมวด ๑๗

รายได้ของพรรคการเมือง การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม
และค่าบำรุงพรรคการเมืองและการบริจาคแก่พรรคการเมือง

ข้อ ๘๒ พรรคอาจมีรายได้ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินค่าธรรมเนียมและค่าบำรุงพรรคการเมือง
- (๒) เงินที่ได้จากการจำหน่ายสินค้าหรือบริการของพรรค
- (๓) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการจัดกิจกรรม

หาทุนของพรรค

(๔) เงิน ทรัพย์สิน และประโยชน์อื่นใดอันอาจคำนวณเป็นเงินได้ที่ได้จากการบริจาคแก่พรรคการเมือง

(๕) เงินอุดหนุนจากกองทุน

(๖) ดอกผลของเงินและรายได้จากทรัพย์สินของพรรค

ข้อ ๘๓ สมาชิกพรรคการเมืองอาจเสียค่าบำรุงพรรคประจำปี ส่วนอัตราที่จะเก็บเท่าไร และจะเก็บเมื่อใดนั้น ให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการบริหารพรรค

ข้อ ๘๔ การบริจาคแก่พรรคการเมือง ให้เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย ประกาศของคณะกรรมการการเลือกตั้งและประกาศของนายทะเบียนพรรคการเมือง

หมวด ๑๘

การลงโทษสมาชิก

ข้อ ๘๕ การกล่าวหาสมาชิกของพรรคคนใดว่าได้กระทำหรือละเว้นการกระทำอันควรแก่การลงโทษ ต้องทำเป็นหนังสือถึงหัวหน้าพรรค มีสมาชิกไม่น้อยกว่ายี่สิบคนลงลายมือชื่อ

ข้อ ๘๖ เมื่อได้รับหนังสือตามข้อ ๘๕ แล้วให้หัวหน้าพรรคมอบอำนาจให้กรรมการบริหารพรรคคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนทำการสอบสวนข้อกล่าวหา นั้น ถ้าสอบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีมูล หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งยกข้อกล่าวหา นั้นเสียได้ แต่หากสอบสวนแล้วเห็นว่า มีมูล ให้เสนอข้อกล่าวหา นั้น พร้อมทั้งรายงานการสอบสวนต่อหัวหน้าพรรค เพื่อ

- (๑) พิจารณาชี้ขาด หรือ

(๒) แต่งตั้งกรรมการหรือสมาชิกไม่เกินกว่าห้าคน เป็นกรรมการพิจารณาเสนอความเห็นต่อหัวหน้าพรรคก็ได้

ข้อ ๘๗ ในการพิจารณาข้อกล่าวหา สมาชิกต้องให้โอกาสแก่ผู้ถูกกล่าวหาแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนแสดงหลักฐานฝ่ายตนภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวหา

ข้อ ๘๘ เมื่อการพิจารณาสิ้นสุดลง หัวหน้าพรรคมีอำนาจสั่งการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ระงับเรื่องกล่าวหา

(๒) ยกข้อกล่าวหา

(๓) ดำเนินสมาชิกพรรคที่ถูกกล่าวหา

(๔) ภาควัตถุสมาชิกพรรคผู้ถูกกล่าวหา

ในกรณีที่หัวหน้าพรรคเห็นว่าควรได้รับการลงโทษ โดยการให้พ้นจากการเป็นสมาชิกพรรค ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคพิจารณาวินิจฉัยสั่งการและมีมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพรรค ถือเป็นอันสิ้นสุด

ข้อ ๘๙ การพ้นจากสมาชิกพรรค กรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามข้อ ๖๔ วรรคสอง ให้หัวหน้าพรรคเสนอต่อคณะกรรมการบริหารพรรคให้ความเห็นชอบในเบื้องต้นและดำเนินการต่อไปตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๑ วรรคท้าย

หมวด ๑๕

การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับและแนวนโยบายของพรรค

ข้อ ๙๐ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคและแนวนโยบายของพรรคจะทำได้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารพรรคและได้รับอนุมัติจากที่ประชุมใหญ่

ข้อ ๙๑ การแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับพรรคหรือแนวนโยบายของพรรคให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) ญัตติเสนอมาจากคณะกรรมการบริหารพรรค หรือคณะกรรมการสาขาพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนสาขาทั้งหมด และกรรมการบริหารพรรคจำนวนหนึ่งในสามของจำนวนทั้งหมด ให้การรับรอง

(๒) ที่ประชุมใหญ่ให้ความเห็นชอบโดยคะแนนเสียงเกินกว่ากึ่งหนึ่งของผู้เข้าร่วมประชุม

หมวด ๒๐

การเลิกพรรคและสาขาพรรค

ข้อ ๕๒ การเลิกพรรคและสาขาพรรค ให้เป็นไปตามมติของที่ประชุมใหญ่ของพรรคหรือการถูกยุบเลิกตามกฎหมาย

ข้อ ๕๓ ในกรณีพรรคการเมืองต้องสิ้นสภาพ เลิก หรือยุบ ให้ทรัพย์สินของพรรคที่เหลือ ภายหลังจากการชำระบัญชีแล้ว ตกเป็นของกองทุนเพื่อการพัฒนาพรรคการเมือง

หมวด ๒๑

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๕๔ หากมีปัญหาเกี่ยวกับการตีความหรือการงดเว้นการใช้ข้อบังคับพรรคข้อใดข้อหนึ่ง หรือหลายข้อ ให้เป็นอำนาจของคณะกรรมการบริหารพรรค โดยคะแนนเสียงสามในสี่ของจำนวนกรรมการบริหารพรรคทั้งหมด

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครัฐไทย

รายชื่อคณะกรรมการบริหารพรรครัฐไทย จำนวน ๘ คน คือ

๑. นายเอกสิทธิ์ เจาทานนท์	หัวหน้าพรรค
๒. นายทรงพันธ์ จันทพันธ์	รองหัวหน้าพรรค
๓. นายศิริเมศวร์ เสถียรรุจิรานนท์	เลขาธิการพรรค
๔. นายพีรพงศ์ พาสุนันท์	รองเลขาธิการพรรค
๕. นางสาวสุรภา ชูวนบุญย์	เหรัญญิกพรรค
๖. นายกมล วิจิตรโสภานนท์	นายทะเบียนสมาชิกพรรค
๗. นางธัญญ์วิ สุจิโรจน์ชนกุล	โฆษกพรรค
๘. นางสาวศรัณย์ธร แม้นมินทร์	กรรมการบริหารพรรค

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

อภิชาติ สุจริตานนท์

ประธานกรรมการการเลือกตั้ง

นายทะเบียนพรรคการเมือง